

Arrest

nr. 209 081 van 10 september 2018
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 12 maart 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 22 december 2017 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 mei 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 augustus 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. PAPPAERT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij dient op 27 juli 2017 een aanvraag voor een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden in, dit als begunstigde van het statuut van langdurig ingezetene in een andere lidstaat van de Europese Unie.

1.2. Op 22 december 2017 wordt beslist tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 61/7, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 110quinquies, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden door:

Naam: A. (..)

Voorna(a)m(en): Z. (..)

Nationaliteit: Marokko

Geboortedatum: 02/06/1967

Geboorteplaats: Casablanca

Verblijvende te: (..)

om de volgende reden geweigerd:

X Heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van de machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van begunstigde van de status van EG-langdurig ingezetene in een andere lidstaat van de Europese Unie.

Betrokkene heeft niet de vereiste documenten voorgelegd: geen geldige arbeids- of beroepskaart of geen bewijs van stabiele, toereikende en regelmatige inkomsten om niet ten laste te vallen van de Belgische overheden. Ook werd geen medisch attest of strafregister voorgelegd van land laatste verblijfplaats.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, 2°, van de wet van 15 december 1980 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied van het Rijk binnen de dertig (30) dagen te verlaten.

Bij deze beslissing werd rekening gehouden met de bepalingen vooropgesteld in art. 74/13 van wet van 15.12.1980. Vooreerst blijkt uit het administratief dossier nergens dat betrokkene gewag maakt van de aanwezigheid van enige gezondheidsproblemen. Uit het dossier van betrokkene blijkt dat hij gehuwd is en minderjarige kinderen heeft. Gezien de echtgenote van betrokkene een aanvraag tot Gezinshereniging heeft ingediend met betrokkene, hangt haar verblijfstatuut af van het feit of haar echtgenoot, de referentiepersoon, een verblijfstatuut in België kan bekomen of niet. Gezien de aanvraag van haar echtgenoot geweigerd is geworden, zal haar verblijfsituatie die van haar echtgenoot volgen. De verblijfsituatie van de minderjarige kinderen volgt dat van hun ouders.

Gezien het bovenstaande wordt er bijgevolg dan ook geen enkele bepaling zoals vooropgesteld in art.74/13 van de wet van 15.12.1980 geschonden door de verwijderingsmaatregel."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel betoogt de verzoekende partij als volgt:

"Schending artikel 61/7 Vreemdelingenwet

Schending van artikel 110quinquies, §5 van het KB van 8 oktober 1981

Schending van de materiële motiveringsverplichting

II.1.1. De verzoekende partij is van mening dat de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, dat ter kennis gegeven werd op 14 februari 2018, in strijd is met de materiële motiveringsplicht en artikel 61/7 VW.

Artikel 61/7 VW luidt als volgt:

Art. 61/7.<ingevoegd bij W 2007-04-25/49, art. 41, Inwerkingtreding : 01-06-2008> § 1. Wanneer een vreemdeling die houder is van een geldige p- EU-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene]1, afgegeven door een andere lidstaat van de Europese Unie op grond van de richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezeten onderdanen van derde landen, een aanvraag voor een machtiging tot een verblijf van meer dan drie maanden indient, moet deze worden ingewilligd, voorzover geen enkele reden van openbare orde of nationale veiligheid zich ertegen verzet, de vreemdeling niet is getroffen door een van de ziekten die de volksgezondheid bedreigen vermeld in de bijlage bij deze wet, en hij een van de volgende voorwaarden vervult:

1° een activiteit als werknemer of als zelfstandige uitoefenen in België;

2° een studie of een beroepsopleiding volgen in België;

3° met andere doeleinden naar België komen.

Het bewijs van de voorwaarde bedoeld in het eerste lid. 1°, is geleverd indien hij bewijst dat hij gemachtigd is om in België te werken of dat hij vrijgesteld is van deze machtiging en dat hij, al naar het

geval, een arbeidsovereenkomst, een voorstel voor een arbeidscontract of de documenten die zijn vereist om een activiteit als zelfstandige uit te oefenen bezit, en op grond van deze activiteit stabiele, regelmatige en toereikende inkomsten ontvangt of kan ontvangen om zichzelf en zijn gezinsleden te onderhouden en om te voorkomen dat ze ten laste vallen van de overheden.

Het bewijs van de voorwaarde bedoeld in het eerste lid, 2°, is geleverd indien hij voldoet aan de voorwaarden bepaald in de artikelen 58 tot 60.

Het bewijs van de voorwaarde bedoeld in het eerste lid, 3°, is geleverd indien hij bewijst dat hij beschikt over stabiele, regelmatige en toereikende inkomsten om zichzelf en zijn familieleden te onderhouden en om te voorkomen dat zij ten laste vallen van de overheden, en indien hij bewijst dat hij beschikt over een ziektekostenverzekering die de risico's in België dekt.

De regels bedoeld in het eerste lid, zijn niet van toepassing als de langdurig ingezetene in het Rijk wenst te verblijven als gedetacheerd werknemer van een dienstverstrekker gevestigd in een andere lidstaat van de Europese Unie in het kader van een grensoverschrijdende dienstverlening of als verlener van grensoverschrijdende diensten.

§ 2. De aanvraag voor de machtiging tot verblijf wordt ingediend op de wijze bepaald bij de artikelen 9 of 9bis.

Indien de machtiging door de vreemdeling wordt aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft, overhandigt de laatstgenoemde hem, behalve indien hij weigert om de aanvraag in overweging te nemen, een bewijs van ontvangst van de aanvraag en zendt hij deze onverwijld over aan de minister of aan diens gemachtigde.

§ 3. De beslissing over de aanvraag voor de machtiging tot verblijf moet zo snel mogelijk en ten laatste vier maanden na de indiening van de aanvraag worden genomen, indien die in het buitenland wordt ingediend, of na de datum van de overhandiging van het bewijs van ontvangst van de aanvraag, in het in § 2, laatste lid, bedoelde geval.

Wanneer de vereiste documenten niet zijn voorgelegd of in uitzonderlijke gevallen die verband houden met de complexiteit van het onderzoek van de aanvraag en bij een met redenen omklede beslissing die ter kennis van de aanvrager wordt gebracht, kan de minister of zijn gemachtigde deze termijn één keer met drie maanden verlengen.

Als na afloop van de termijn van vier maanden volgend op de indiening van de aanvraag, eventueel verlengd overeenkomstig het tweede lid, geen enkele beslissing is genomen, moet de machtiging tot verblijf worden afgegeven wanneer de documenten vermeld in § 1 zijn voorgelegd.

§ 4. De bepalingen van artikel 13, § 1, eerste lid en p zesde lid, en § 2, zijn van toepassing op de machtiging tot verblijf bedoeld in § 1.

Het inschrijven van de in § 1 bedoelde vreemdeling in het vreemdelingenregister en het afgeven van de verblijfstitel die als bewijs van inschrijving geldt worden gedaan overeenkomstig artikel 12.

§ 5. De minister of zijn gemachtigde deelt de beslissing tot machtiging tot verblijf mee aan de bevoegde overheid van de lidstaat van de Europese Unie die aan de vreemdeling een [I EU-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene heeft afgegeven op grond van bovenvermelde richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie.

§ 6. De machtiging tot verblijf van de in § 1, eerste lid, 10 en 3° bedoelde vreemdeling wordt onbeperkt na een periode van vijf jaar volgend op de afgifte van de verblijfstitel.

[§ 7. Wanneer de machtiging tot verblijf wordt geweigerd om redenen van openbare orde of nationale veiligheid, houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de ernst of de aard van de inbreuk dat door de betrokken persoon of zijn of haar familielid op de openbare orde of de nationale veiligheid is gepleegd, respectievelijk met het gevaar dat van de persoon in kwestie uitgaat. De redenen mogen niet ingeroepen worden voor economische doeleinden.]

De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig (d.w.z. de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden) zijn.

Algemeen wordt aangenomen dat de materiële motiveringsverplichting een procedureel en een inhoudelijk voorwerp heeft.

De inhoudelijke motiveringsplicht gebiedt dat de motieven waarop een bestuurshandeling rust, deugdelijk zijn: de beslissing moet gedragen worden door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn.

II.1.2. De verwerende partij meent dat zij in casu bevoegd is om een weigeringsbeslissing te nemen omwille van het ontbreken van een aantal documenten.

Dit klopt niet. Artikel 110quinquies, §5 van het KB van 8 oktober 1981 luidt immers als volgt:

§ 5. Indien de vreemdeling na afloop van de termijn van vier maanden, eventueel verlengd overeenkomstig artikel 61/7, § 3, tweede lid, van de wet, na de afgifte van het ontvangsbewijs de documenten bedoeld in artikel 61/7, § 1, van de wet, niet heeft voorgelegd weigert de burgemeester of

zijn gemachtigde de aanvraag voor een machtiging tot verblijf door middel van het document overeenkomstig het model van bijlage 44. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken. "
Het komt aldus enkel aan de burgemeester of zijn gemachtigde toe om de aanvraag op die grond te weigeren.

De verwerende partij kan enkel de voorgelegde documenten inhoudelijk beoordelen, doch niet weigeren omwille van het ontbreken ervan. Dat komt enkel de burgemeester of zijn gemachtigde toe.

II.1.3. De verwerende partij had echter wel aan de burgemeester of zijn gemachtigde kunnen vragen om de aanvraag niet in overweging te nemen, dan wel de termijn kunnen verlengen conform artikel 61/7, § 3, tweede lid VW.

In casu heeft ze er echter voor gekozen om zich een bevoegdheid toe te eigenen die de hare niet is.

Dit is niet ernstig. Aldus werd in casu de artikel 110quinquies, §5 van het KB van 8 oktober 1981 manifest geschonden!

II.1.4. Maar er is meer!

Zelfs mocht de verwerende partij bevoegd geweest zijn voor het nemen van de thans bestreden beslissing, dan nog werd deze niet op basis van correcte feiten genomen.

De verwerende partij motiveert immers:

X Heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van de machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van begunstigde van de status van EG-langdurig ingezetene in een andere lidstaat van de Europese Unie. Betrokkene heeft niet de vereiste documenten voorgelegd: geen geldige arbeids- of beroepskaart of geen bewijs van stabiele, toereikende en regelmatige inkomsten om niet ten laste te vallen van de Belgische overheden. Ook werd geen medisch attest of strafregister voorgelegd van land laatste verblijfplaats.

Het klopt inderdaad dat er thans nog geen beroepskaart kon worden voorgelegd. Deze werd aangevraagd via zenito, doch de beslissing van de Vlaamse overheid laat op zich wachten.

De verzoekende partij staat op dat vlak dus met haar rug tegen de muur.

In tegenstelling tot wat de verwerende partij voorhoudt, werden er wel degelijk een medisch attest en een uittreksel uit het strafregister voorgelegd. Gemeente Brugge bevestigde alvast deze te hebben doorgestuurd naar de verwerende partij en levert hier tevens het bewijs van (stuk 3).

De motivering van de verwerende partij klopt aldus niet.

Mocht de verwerende partij wel zijn uitgegaan van de juiste feiten, dan kan niet worden uitgesloten dat zij wel degelijk een verlenging zou hebben toegekend cf. artikel 61/7, § 3. tweede lid VW met het oog op het bekomen van de beroepskaart van de Vlaamse overheid. Er is immers een groot verschil tussen het ontbreken van één document (om begrijpelijke administratieve redenen), dan wel het ontbreken van drie documenten.

Helaas is dit een opportuniteitsafweging die de Raad, met marginale toetsingsbevoegdheid, in casu aldus niet kan maken.

Verzoekende partij kan enkel maar concluderen dat de bestreden beslissing, geenszins gesteund is op aanvaardbare motieven en dat de motivering van de bestreden beslissing een manifeste schending vormen van het beginsel van de materiële motiveringsverplichting en, bijgevolg, tevens artikel 61/7 VW."

2.2. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

2.3. Artikel 61/7 van de vreemdelingenwet, op grond waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

"§ 1

Wanneer een vreemdeling die houder is van een geldige EU-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene, afgegeven door een andere lidstaat van de Europese Unie op grond van de richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen, een aanvraag voor een machtiging tot een verblijf van meer dan drie maanden indient, moet deze worden ingewilligd, voorzover geen enkele reden van openbare orde of nationale veiligheid zich ertegen verzet, de vreemdeling niet is getroffen door een van de ziekten die de volksgezondheid bedreigen vermeld in de bijlage bij deze wet, en hij een van de volgende voorwaarden vervult:

1° een activiteit als werknemer of als zelfstandige uitoefenen in België;

2° een studie of een beroepsopleiding volgen in België;

3° met andere doeleinden naar België komen.

Het bewijs van de voorwaarde bedoeld in het eerste lid, 1°, is geleverd indien hij bewijst dat hij gemachtigd is om in België te werken of dat hij vrijgesteld is van deze machtiging en dat hij, al naar het geval, een arbeidsovereenkomst, een voorstel voor een arbeidscontract of de documenten die zijn vereist om een activiteit als zelfstandige uit te oefenen bezit, en op grond van deze activiteit stabiele, regelmatige en toereikende inkomsten ontvangt of kan ontvangen om zichzelf en zijn gezinsleden te onderhouden en om te voorkomen dat ze ten laste vallen van de overheden.

Het bewijs van de voorwaarde bedoeld in het eerste lid, 2°, is geleverd indien hij voldoet aan de voorwaarden bepaald in de artikelen 58 tot 60.

Het bewijs van de voorwaarde bedoeld in het eerste lid, 3°, is geleverd indien hij bewijst dat hij beschikt over stabiele, regelmatige en toereikende inkomsten om zichzelf en zijn familieleden te onderhouden en om te voorkomen dat zij ten laste vallen van de overheden, en indien hij bewijst dat hij beschikt over een ziektekostenverzekering die de risico's in België dekt.

De regels bedoeld in het eerste lid, zijn niet van toepassing als de langdurig ingezetene in het Rijk wenst te verblijven als gedetacheerd werknemer van een dienstverstrekker gevestigd in een andere lidstaat van de Europese Unie in het kader van een grensoverschrijdende dienstverlening of als verlener van grensoverschrijdende diensten.

§ 2

De aanvraag voor de machtiging tot verblijf wordt ingediend op de wijze bepaald bij de artikelen 9 of 9bis.

Indien de machtiging door de vreemdeling wordt aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft, overhandigt de laatstgenoemde hem, behalve indien hij weigert om de aanvraag in overweging te nemen, een bewijs van ontvangst van de aanvraag en zendt hij deze onverwijld over aan de minister of aan diens gemachtigde.

§ 3

De beslissing over de aanvraag voor de machtiging tot verblijf moet zo snel mogelijk en ten laatste vier maanden na de indiening van de aanvraag worden genomen, indien die in het buitenland wordt ingediend, of na de datum van de overhandiging van het bewijs van ontvangst van de aanvraag, in het in § 2, laatste lid, bedoelde geval.

Wanneer de vereiste documenten niet zijn voorgelegd of in uitzonderlijke gevallen die verband houden met de complexiteit van het onderzoek van de aanvraag en bij een met redenen omklede beslissing die ter kennis van de aanvrager wordt gebracht, kan de minister of zijn gemachtigde deze termijn één keer met drie maanden verlengen.

Als na afloop van de termijn van vier maanden volgend op de indiening van de aanvraag, eventueel verlengd overeenkomstig het tweede lid, geen enkele beslissing is genomen, moet de machtiging tot verblijf worden afgegeven wanneer de documenten vermeld in § 1 zijn voorgelegd.

§ 4

De bepalingen van artikel 13, § 1, eerste lid en zesde lid, en § 2, zijn van toepassing op de machtiging tot verblijf bedoeld in § 1.

Het inschrijven van de in § 1 bedoelde vreemdeling in het vreemdelingenregister en het afgeven van de verblijfstitel die als bewijs van inschrijving geldt worden gedaan overeenkomstig artikel 12.

§ 5

De minister of zijn gemachtigde deelt de beslissing tot machtiging tot verblijf mee aan de bevoegde overheid van de lidstaat van de Europese Unie die aan de vreemdeling een EU-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene heeft afgegeven op grond van bovenvermelde richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie.

§ 6

De machtiging tot verblijf van de in § 1, eerste lid, 1° en 3° bedoelde vreemdeling wordt onbeperkt na een periode van vijf jaar volgend op de afgifte van de verblijfstitel.

§ 7

Wanneer de machtiging tot verblijf wordt geweigerd om redenen van openbare orde of nationale veiligheid, houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de ernst of de aard van de inbreuk dat door de betrokken persoon of zijn of haar familielid op de openbare orde of de nationale veiligheid is gepleegd, respectievelijk met het gevaar dat van de persoon in kwestie uitgaat. De redenen mogen niet ingeroepen worden voor economische doeleinden.”

Artikel 110quinquies van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het vreemdelingenbesluit) luidt verder als volgt:

“§ 1.

Indien de vreemdeling bedoeld in artikel 61/7 van de wet zijn aanvraag voor een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden indient bij de burgemeester van zijn verblijfplaats of bij zijn gemachtigde, moet die overgaan tot een verblijfsonderzoek om zich ervan te vergewissen dat de vreemdeling effectief op het grondgebied van zijn gemeente verblijft.

Indien de in het eerste lid bedoelde vreemdeling niet effectief op het grondgebied van de gemeente verblijft of indien hij niet in het bezit is van een geldig nationaal paspoort, weigert de burgemeester of zijn gemachtigde om zijn aanvraag voor een machtiging tot verblijf in overweging te nemen, door middel van het document overeenkomstig bijlage 45.

Indien de in het eerste lid bedoelde vreemdeling effectief op het grondgebied van de gemeente verblijft en hij in het bezit is van een geldig nationaal paspoort, geeft de burgemeester of zijn gemachtigde een ontvangsbewijs van zijn aanvraag, overeenkomstig het model van bijlage 41bis, en een attest van immatriculatie - model A, overeenkomstig het model van bijlage 4, dat vier maanden geldig is, aan hem af.

De burgemeester of zijn gemachtigde maakt onverwijld een kopie van de aanvraag voor een machtiging tot verblijf en een kopie van het ontvangsbewijs over aan de minister of zijn gemachtigde.

§ 2.

Indien de minister of zijn gemachtigde, overeenkomstig artikel 61/7, § 3, tweede lid, van de wet, de termijn van vier maanden verlengt, betekent de burgemeester of zijn gemachtigde de beslissing aan de vreemdeling en verlengt hij het attest van immatriculatie voor een duur van drie maanden.

§ 3.

Indien de minister of zijn gemachtigde de vreemdeling tot het verblijf machtigt of indien geen enkele beslissing aan de burgemeester of zijn gemachtigde wordt meegedeeld binnen de vier maanden, eventueel verlengd overeenkomstig artikel 61/7, § 3, tweede lid, van de wet, na de afgifte van het ontvangsbewijs, en voor zover de documenten bedoeld in artikel 61/7, § 1, van de wet, voorgelegd werden, wordt de vreemdeling in het bezit gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister.

§ 4.

Indien de minister of zijn gemachtigde de vreemdeling niet tot het verblijf machtigt, betekent de burgemeester of zijn gemachtigde de beslissing door middel van het document overeenkomstig het model van bijlage 44. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.

§ 5.

Indien de vreemdeling na afloop van de termijn van vier maanden, eventueel verlengd overeenkomstig artikel 61/7, § 3, tweede lid, van de wet, na de afgifte van het ontvangsbewijs de documenten bedoeld in artikel 61/7, § 1, van de wet, niet heeft voorgelegd weigert de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag voor een machtiging tot verblijf door middel van het document overeenkomstig het model van bijlage 44. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.”

2.4. Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat verzoekende partij op 27 juli 2017 een aanvraag indiende tot afgifte van een machtiging tot verblijf en hierbij aangaf dat zij deze aanvraag indiende als begunstigde van het statuut van langdurig ingezetene in een andere lidstaat van de Europese Unie met het oog op het uitoefenen van een activiteit als zelfstandige.

Gelet op artikel 61/7, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet diende zij derhalve onder meer het bewijs aan te brengen *“dat hij gemachtigd is om in België te werken of dat hij vrijgesteld is van deze machtiging en dat hij [...] de documenten die zijn vereist om een activiteit als zelfstandige uit te oefenen bezit, en op grond van deze activiteit stabiele, regelmatige en toereikende inkomsten ontvangt of kan ontvangen om zichzelf en zijn gezinsleden te onderhouden en om te voorkomen dat ze ten laste vallen van de overheden.”*

Conform artikel 110quinquies, §4 van het vreemdelingenbesluit kan de minister c.q. de staatssecretaris of zijn gemachtigde de machtiging tot verblijf weigeren. Het gegeven dat de burgemeester of zijn gemachtigde conform artikel 110quinquies, §5 van voormeld besluit de machtiging tot verblijf weigert wanneer de vereiste documenten niet zijn voorgelegd doet hier geen afbreuk aan. Bovendien dient in casu opgemerkt te worden dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij wel degelijk bepaalde documenten heeft neergelegd waaronder een uittreksel uit het staatsblad ten bewijze van haar benoeming als zaakvoerder en de aanvraag van een beroepskaart ingediend op 9 november 2017, stukken die door de stadsdienst van Brugge werden doorgemailed aan de dienst vreemdelingenzaken, zodat blijkt dat verzoekende partij wel degelijk bepaalde documenten heeft voorgelegd zodat ook hieruit niet blijkt dat de verwerende partij niet bevoegd was om de aanvraag inhoudelijk te beoordelen en te weigeren.

2.5. Het is voorts niet betwist dat verzoekende partij niet het bewijs aanbracht dat zij gemachtigd was om in België te werken of dat zij was vrijgesteld van deze voorwaarde en dat zij evenmin stukken aanbracht waaruit zou kunnen worden afgeleid dat zij middels een tewerkstelling stabiele, regelmatige en toereikende inkomsten ontvangt of kan ontvangen om zichzelf en haar gezinsleden te onderhouden en om te voorkomen dat ze ten laste vallen van de overheden.

Verwerende partij kon derhalve besluiten dat verzoekende partij niet aantoonde dat zij in de voorwaarden was om, in de hoedanigheid van begunstigde van de status van langdurig ingezetene in een andere lidstaat van de Europese Unie, in België tot een verblijf te worden gemachtigd.

2.6. Van een vreemdeling die een aanvraag om tot een verblijf te worden gemachtigd indient mag verder worden verwacht dat hij deze aanvraag op een zorgvuldige wijze voorbereidt en dat hij alle vereiste overtuigingsstukken bij deze aanvraag voegt. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat, hoewel verzoekende partij reeds op 27 juli 2017 haar aanvraag voor verblijf heeft gedaan, zij getalmd heeft tot 9 november 2017 om haar beroepskaart aan te vragen zodat zij bezwaarlijk kan stellen dat de verwerende partij had moeten wachten met het treffen van de bestreden beslissing, temeer zijzelf geenszins zorgvuldig is opgetreden en bovendien verwerende partij ertoe is gehouden om binnen het door de wetgever in artikel 61/7, § 3 van de vreemdelingenwet bepaalde een beslissing te nemen.

Het betoog dat er wel degelijk een medisch attest en uittreksel uit het strafregister werden voorgelegd doet voorts geen afbreuk aan het determinerend motief in de bestreden beslissing dat verzoekende partij geen geldige arbeids- of beroepskaart heeft voorgelegd noch bewijs van stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen ten einde niet ten laste te vallen van de Belgische overheden. Het betreft immers cumulatieve voorwaarden.

Verzoekende partij maakt ook geenszins aannemelijk dat de verwerende partij de beslissingstermijn had moeten verlengen. Artikel 61/7, §3, tweede lid van de vreemdelingenwet houdt immers geenszins een verplichting in voor de verwerende partij om de beslissingstermijn te verlengen.

2.7. Het enig middel is in al zijn onderdelen ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien september tweeduizend achttien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

S. DE MUYLDER